

Sint Anthonis

De burgemeester neemt u mee....

Afgelopen zaterdag genoten van de (voor ons) eerst Pronkzitting in Westerbeek. Een mooi verzorgde avond, door een actieve en positieve carnavalsvereniging georganiseerd. Met humor en aandoenlijke momenten. Mijn hart loopt altijd over als ik de minidansmarietjes vol enthousiasme een mooie gardedans zie uitvoeren. Het is een hele kunst om een beetje te prikken (want dat hoort er echt bij), grappig te zijn, zonder dat mensen zich gekwetst voelen. Mooi was het om te zien hoe ze nu gaan proberen om van "de Boerenbruiloft" weer een echte dorps happening te maken. Hoop dat het gaat lukken. Met hulp van de inwoners van Westerbeek maak ik me daar geen zorgen over.

Met voldoende zonnepanelen op ons dak zouden we zelfvoorzienend kunnen zijn, maar december en januari halen ons jaargemiddelde snel omlaag. Wat een grijze sombere maanden. Geeft aan dat de natuur zich niet onze wil laat opleggen. Dat was donderdag ook het geval. Wat een storm. Dat zijn we hier niet gewend. Jaren terug, toen wij nog in Arnhem woonden en vóór alle code rood en oranje waarschuwingen, had ik ooit eens het idee om gewoon te gaan paardrijden, terwijl het toch echt windkracht 7 of meer was. Volgens mij was dat in 1990. In het beschutte wijkje waar wij toen woonden, viel het allemaal best wel mee. Niet te flauw, gewoon naar buiten. Mijn vriendje, nu mijn echtgenoot, vond mij onverantwoord. Hij kwam uit Zeeuws-Vlaanderen en had echt iets meer gevoel bij een echte storm. Ik kwam uit Limburg en bij ons was storm inderdaad iets voor aan kust en de verhalen van mijn vader over 1953. Uiteindelijk toch (eigenwijs) naar buiten en al lopende kwamen we buiten de bebouwing. Meteen omgedraaid. Ook voor mij was het meteen duidelijk dat het soms beter is om gewoon binnen te blijven. Nu buitelen de codes rood en oranje over ons heen, voor de wind, mist, sneeuw en de regen. Soms valt het dan mee (en denken we met z'n allen "wat een heisa om niets") en soms blijkt de waarschuwing terecht. Onze zoon zat in Nijmegen. Geen treinen om terug naar huis te gaan. Daar kunnen we ons dan heel druk over maken en ook nog vinden dat de NS of de overheid dan maar voor alternatief vervoer moet zorgen. Je kunt ook gewoon zelf iets regelen. Wij gaan voor dat laatste. Gelukkig is dat ook bij onze inwoners gebruikelijk.

Natuurlijk was er ook in onze gemeente schade. Er zijn bomen omgewaaid, wegen versperd en bij de Boerenbond in Wanroij was het ook niet mis. Ook hier blijkt dat onze inwoners niet nodeloos 112 bellen, maar de meeste zaken zelf oplossen en pas hulp van de brandweer en gemeente inroepen als het echt nodig is. Complimenten.